

РЕШЕНИЕ

№ 690

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7447** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез пълномощник срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по Раздел II, т.7.2.1, с което КЕВР утвърдила цени, без ДДС, по които дружеството в качеството на краен снабдител продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 518 305 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 286 876 MWh. В жалбата се развива довод, че в това ценово решение не са включени необходимите на дружеството средства (разходи) за инвестиране в мерки за постигане на индивидуалните цели за енергийни спестявания. Твърди се, че КЕВР е сгрешила като е отказала да включи тези разходи във формулата за определяне на цените, поради което моли съда да отмени решението в обжалваната му част и преписката да бъде върната на секторния регулатор със задължителни указания да включи необходимите средства (разходи) за енергийна ефективност в цените. Изложени са подробни съображения в подкрепа на искането.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител моли съда да

отмени решението в обжалваната му част и преписката да бъде върната на КЕВР с указания да признае разходи за енергийна ефективност в цените за процесния период. Претендират се разноси съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране / КЕВР/, чрез процесуалните си представители, в съдебно заседание, в писмено становище и в допълнителни писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна, като се излагат подробни аргументи в тази насока. Искането към съда е жалбата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на разноските претендирани от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление с вх. № Е-13-49-9 от 31.03.2020 г. /л.281 и сл. от Приложението/, допълнено с писмо с вх. № Е-13-47-25 от 22.05.2020 г. /л.279, 280 от Приложението/ и с писмо с вх. № Е-13-47-35 от 30.06.2020 г. /л.273 от Приложението/ от [фирма] е направено предложение за утвърждаване на цени за снабдяване с електрическа енергия, считано от 01.07.2020 г. Приложение към искането е и искане по чл. 35, ал. 3 от ЗЕ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, свързани с постигане на националната кумулативна цел за енергийната ефективност през ценовия период: м. юли 2020г.- м. юни 2021 г. /л.310-315 от Приложението/, съдържащо: искане за компенсиране на разходи в размер на 9 832,00 лв. за финансиране на мерки за повишаване енергийната ефективност при краен клиент за постигане енергийни спестявания при крайна енергия в размер на 9,32 MWh/г. и 27,96 MWh/г. първична енергия, потвърдени с удостоверение за енергийни спестявания № 1765/12.04.2019 г. на Агенцията за устойчиво енергийно развитие (А.);

искане за въвеждане на инструмент за финансиране на схемата за задължителни енергийни спестявания, произтичащи от задължението на Република България, поето като национална цел за енергийна ефективност за постигане на определени количества спестявания в първичното и в крайното енергийно потребление до 31 декември 2020 г. в изпълнение на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ, L 315/1 от 14 ноември 2012 г.) и на Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (в случай, че до началото на ценовия период 01.07.2020 г. няма промяна в избора от държавата начин за изпълнение на националната кумулативна цел по чл. 7 от Директива 2012/27/ЕС), или алтернативно искане- на база на реализирани мерки за енергийна ефективност и необходимите за тях средства за включване в необходимите приходи на дружеството на сумата от 70 694 694,22 лв., необходими за финансиране на мерки при крайните клиенти за повишаване на енергийната ефективност. Искането е обосновано с аргумента, че при инвестиция от 9 832 лв. и доказани нови кумулативни енергийни спестявания в размер на 9,32 MWh/г., цената на спестен мегават час енергия е 1 054,94 лв./MWh. Съгласно публикуван от А. проект на поименен списък на задължените лица по чл. 14, ал. 4 от ЗЕЕ и определените им индивидуални цели за енергийни

спестявания за изпълнение през 2020 г., на [фирма] е определена цел в размер на 67,013 GWh. При запазване на досегашната политика, изискваща от задължените лица да финансират мерки при крайните клиенти, изразяващи се в подмяна на дограма, подмяна на електроуреди, саниране и т.н., то на дружеството ще е необходима сумата от 70 694 694,22 лв., за да може да финансира мерки, с които да изпълни определената му за 2020 г. цел.

В КЕВР са постъпили заявления и от други дружества, но същите са неотнормими към оспорваната част на Решение № Ц-29/01.07.2020г., поради което не следва и да бъдат обсъждани.

На 22.05.2020 г. със Заповед № 3-Е-83 от 22.05.2020 г. на председателя на КЕВР /л.266 от Приложението/ е назначена работна група за извършване на анализи, въз основа на които да бъдат издадени доклад и проект на решение за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия и количеството електрическа енергия, в съответствие, с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители, както и за утвърждаване на цени на електрическата енергия и на мрежовите услуги за регулаторния/ценовия период от 01.07.2020 г.-30.06.2021 г.

На 22.05.2020 г. е изготвен Доклад от с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020 г. /л.231-265 от Приложението/, относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, в който са отразени резултатите от извършения анализ и е предложено на Комисията да обсъди и вземе следните решения: 1. Да приеме доклада; 2. Да насрочи открито заседание, на което да бъдат поканени представители на заявителите 3. Приетият доклад, датата и часът на откритото заседание да бъдат оповестени на интернет страницата на КЕВР.

На 29.05.2020 г. е проведено открито заседание на КЕВР, отразено в Протокол № 112 от 29.05.2020 г. /л.188-230 от Приложението/, на което е приет доклад с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020 г. и е насрочено открито заседание за разглеждане на доклада по т.1 на 04.06.2020 г. от 10.00 часа. Определен е срок за представяне на становища.

На 04.06.2020г. е постъпило в КЕВР Становище от [фирма] с вх. №Е-13-49-14/04.06.2020 г. /л.174 от Приложението/ към оповестен от КЕВР на 29.05.2020 г. Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, дирекция „Правна“.

На 04.06.2020 г. в КЕВР е постъпило и становище от „Фонд сигурност на електроенергийната система“ /л.178, 179 от Приложението/ по публикуван доклад относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за периода 01.07.2020г.-30.06.2021 г. .

На 04.06.2020 г. е проведено открито заседание на КЕВР, на което е взето решение за насрочване на закрито заседание за приемане на проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ на 05.06.2020 г., отразено в Протокол №116/04.06.2020 г. /л.183-187 от Приложението/.

Видно от извлечение от Протокол № 118/05.06.2020г. /л.111-120 от Приложението/ на същата дата е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е приет проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроснабдяване“ и е насрочено обществено обсъждане на проекта на решение по т.1 на 09.06.2020 г. от 11.00 часа, както и е взето решение да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересованите лица по смисъла на чл.14, ал.2 ЗЕ, и е даден 14- дневен

срок за предоставяне на становища.

На 09.06.2020 г. е изготвен Протокол от Обществено обсъждане на проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ /л.108-110 от Приложението/.

На 22.06.2020 г. в КЕВР е постъпило становище относно Проект за решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за новия регулаторен период 01.07.2020 г.- 30.06.2021 г. от Омбудсман на Р България /л.123-125 от Приложението/, както и становища и възражения от заинтересовани лица и организации.

На 23.06.2020 г. в КЕВР е постъпило Становище от [фирма] с вх. №Е-13-49-18/23.06.2020 г. /л.121 от Приложението/ към оповестен от КЕВР на 05.06.2020 г. Проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, считано от 01.07.2020 г.

Видно от Извлечение от Протокол №146/01.07.2020 г., на същата дата е проведено закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране /л.52-107 от Приложението/, на което е прието Решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“. В протокола е отразено, че решението е взето с 7 гласа „за“, от които 4 гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

С обжалваното в настоящото производство Решение № Ц-29/01.07.2020г. на КЕВР /л.15 и сл./, в частта по Раздел II, т.7.2.1, с което КЕВР утвърдила цени, без ДДС, по които дружеството в качеството на краен снабдител продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 518 305 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 286 876 MWh, както следва:

[фирма]	
Показатели	Цени, без ДДС, считано от 01.07.2020 г.
	лв./kWh
Продажба на електрическа енергия на небитови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниско напрежение	
Три скали	
ч. - Върхова	0,18208
дневна	0,12091
ощна	0,07433
Две скали	
ч. - Дневна	0,14231
ощна	0,07433
Една скала	
	0,14231
Продажба на електрическа енергия на битови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниско напрежение	
Две скали	
ч. - Дневна	0,14118
ощна	0,05787

По делото е приета административната преписка.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СИЕ, неоспорена от страните /л. 89 и сл. от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и административната преписка е дало следното заключение по поставените му задачи: По данни от публикуваното Приложение 4 към Годишен отчет за изпълнението на НПДЕЕ през 2019 г.- Напредък по изпълнението на индивидуалните цели на задължените лица за периода 2017-2019 г. (към 27.03.2020 г.) кумулативното неизпълнение до 2020 г. е 380,91 ktoe или 4 429,93 GWh. При посочените в анализната част на експертната по пункт В. II условия и допускания, и при изчислената среднопретеглена цена на спестяванията на база данните от Годишния отчет за 2018 г.- последен публикуван отчет към датата на приемане на Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г. (Таблица № 1), се изчислява сумарната стойност на неизпълнените индивидуални цели за енергийни спестявания за всяка година от 2017 г. до 2020 г. за всички задължени лица: 7 725 321406 лева- по години дадени в Таблица № 3. Конкретната парична равностойност на неизпълнените енергийни спестявания за [фирма], се изчислява на обща стойност: 908 804 132 лева - по години дадени в Таблица № 4. На база продажбите на електрическа енергия по различните лицензии, се изчислява относителния дял на продажбите на Дружеството на регулирания пазар и стойността на неизпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания, относима за дейността му като краен снабдител, в размер на: 896 672 614 лева- по години дадени в Таблица № 5. В Таблица № 5 е изчислена стойността на неизпълнението на Е. ЕС, относима за дейността снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител, за финансиране на дейности, мерки и услуги за повишаване на енергийната ефективност, на база единичната стойност на изпълнени мерки по енергийна ефективност по различни Оперативни програми за 2018 г. Според вещото лице алтернативна възможност за изпълнение на задълженията е вноска във Фонд „Енергийна ефективност и възобновяеми източници“ (Ф.). Оценка за резултатите от финансираните със средства на фонда през 2018 г. проекти за подобряване на енергийната ефективност е представена в Годишния отчет за изпълнението на национален план за действие по енергийна ефективност 2014- 2020 г., април 2019 г. (стр. 72) Обобщената информация е представена в Таблица № 6. Като се вземе предвид, за определяне стойността на вноската във Ф., среднопретеглената цена за спестен МВтч/г. по финансирани от фонда проекти през 2018 г., за изпълнение на индивидуалната цел на Е. ЕС- КС чрез вноски във фонд за периода от 2017 г. до 2020 г., необходимите на Дружеството средства се изчисляват в размер на: 306 803 739 лева - по години в Таблица №7. Според вещото лице стойността на неизпълнените индивидуални цели по- горе е изчислена на база средната стойност на инвестирани средства по проекти, финансирани от Ф.. Експертът е категоричен, че според допълнително получената информация, за разглеждания период Е. ЕС няма извършени разходи за енергийни спестявания. Не са инвестирани средства за мерки за енергийна ефективност за клиенти на дружеството, не са правени вноски във Фонд „Енергийна ефективност и възобновяеми източници“.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави

следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от оспорения акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.21, т.8 от ЗЕ, съгласно който на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдителите продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение (чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗЕ). Решението е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Атакуваното решение № Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР, в оспорваната му част, е постановено в съответствие с административнопроизводствените правила, в частност – с реда, предвиден в цитираните нормативни актове.

[фирма] е „краен снабдител“, по смисъла на §1, т.28а, б “а“ от ДР на ЗЕ. Дружеството има издадена лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия, за дейността доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция и лицензия за дейността търговия с електрическа енергия с включени права и задължения на координатор на стандартна балансираща група и координатор на комбинирана балансираща група. Енергийното предприятие снабдява с електрическа енергия обекти на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик.

В конкретния случай, във връзка с изтичането на ценовия период от страна на [фирма] е подадено заявление с заявление с вх. № Е-13-49-9 от 31.03.2020 г., за утвърждаване на цени на електрическата енергия, което е разгледано съгласно изискванията на глава IV от НРЦЕЕ. Резултатът от извършения анализ на данните, съдържащи се в заявлението на жалбоподателя и останалите заявители и допълнителната информация, е отразен в доклад от 22.05.2020г. от работната група определена от председателя на КЕВР, който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 112/ 29.05.2020г. Спазени са изискванията на чл.48 от Наредбата, видно от изложеното във фактическата част на настоящото решение досежно приемането на доклад на закрито заседание и обсъждането му в открито заседание. В съответствие с чл. 14 от ЗЕ е проведено обществено обсъждане, като информацията, включително докладът и проектът на решение

са обявени на интернет страницата на КЕВР, достъпна до всички лица, а Комисията е изпратила и индивидуални писма до заинтересуваните организации. По този начин е спазено изискването на чл. 26 от АПК. В ЗЕ липсва задължение за изпращане на индивидуални покани до всички производители на ел. енергия, поради което в съответствие с чл. 26, ал. 2 вр. чл. 61, ал. 3 от АПК и с чл. 25, ал. 3 от ЗЕ и чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация същите са били надлежно уведомени.

Спазена е установената форма за издаване на индивидуален административен акт /ИАА/. Процесното решение съдържа цени на електрическа енергия, които се отнасят до различни, независими едно от друго енергийни дружества, а предвид факта, че съгласно чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ представлява ИАА, административното производство е следвало и е приключило с отделни ценови решения включени в Решение № Ц-29/01.07.2020г.. Същото е издадено в предвидената от закона форма, тъй като съдържа изброените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити: наименование на органа, който го издава, наименование на акта, адресат, фактическите и правни основания за постановяване на решението, разпоредителна част, определяща правата и задълженията, начин и срок на изпълнение, срок и начин на обжалване и е прието на проведено закрито заседание на КЕВР, с 7 гласа „за”, от които 4 гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката. В този смисъл е спазен и реда за издаване на решението.

Възраженията и становищата на жалбоподателя срещу изготвения доклад и проекта на решение са обсъдени подробно в Решение № Ц-29/01.07.2020г.. В оспорената част са изложени съображенията, поради които са определени цени /без ДДС/, по които дружеството продава електрическа на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електро разпределителната мрежа на ниско напрежение, при ценообразуващи елементи на цените: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл.10, ал.3 от НРЦЕЕ– 6.51 лв./MWh, необходими годишни приходи- 518 305 лв. и прогнозни количества електрическа енергия – 4 286 876 MWh.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените на електрическата енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Електроенергетика“ подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа енергия, съдържащи конкретни указания за формата и съдържанието на документите, които се прилагат към тях. Разпоредбата на чл. 23, т. 4 от ЗЕ регламентира правомощие на КЕВР да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Следователно правомощията на Комисията по ценово регулиране не се свеждат само до регистриране на заявките на енергийните предприятия, а предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обосновааност. По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8 във

връзка с чл. 30, ал. 1, т. 9 от ЗЕ на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение.

Основните принципи на ценово регулиране са заложи в ЗЕ, а методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цени и тяхното утвърждаване се определят с наредба- Наредба за регулиране на цените на ел. енергия.

Основното правило при регулиране на цените на [фирма], в качеството му на краен снабдител, е регламентирано в чл.10, ал.3 от НРЦЕЕ. Съгласно тази норма утвърдените от комисията необходими годишни приходи за дейността "снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител" се изчисляват по следната формула:

$$НП = E * (Ц_{ср} + Ц. + Кд),$$

където:

НП са необходимите годишни приходи, лв.;

E – количеството електрическа енергия за реализация на регулиран пазар от крайния снабдител, MWh;

Ц_{ср} – средната покупна цена на електрическата енергия, лв./MWh;

Ц. – цената за "задължения към обществото", лв./MWh;

Кд – компонентата за дейността "снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител", лв./MWh.

Съгласно чл.10, ал.5 НРЦЕЕ компонентата за лицензионната дейност по ал. 3 включва икономически обосновани разходи и възвръщаемост за съответната дейност и разходи за балансиране и се определя в размер до 7 на сто от утвърдената средна покупна цена за електрическа енергия. Компонентата се определя като обща стойност, без да се посочва конкретният размер на елементите, които я формират.

Съдът намира, че възприетия от административния орган „единен подход“ по отношение формирането на ценообразуващите елементи не противоречи на закона и е въпрос на негова дискреционна преценка. Нито ЗЕ, нито НРЦЕЕ съдържат ограничения или изисквания по отношение подхода, който органът ще приложи при разглеждането на постъпилите от енергийните предприятия предложения за утвърждаване на цени и при излагането на мотивите, обосноваващи взетите от него решения. С обжалвания административен акт за крайните снабдители е приложен единен подход по отношение на: размера на компонентата за дейността по чл.10, ал.5 от НРЦЕЕ, включваща разходи за дейността, възвръщаемост на капитала и разходи за балансиране; разходите за закупуване на електрическа енергия; невключване в цените на разходи за енергийна ефективност; невключване в цените на несъбираеми вземания. Компонентата за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 5 от НРЦЕЕ е утвърдена в размер на 7% от

утвърдената средна покупна цена за електрическа енергия. Необходимите годишни приходи на крайните снабдители за ценовия период отразяват прогнозните разходи за покупка на електрическа енергия за снабдяване на крайните клиенти, изчислени на основата на годишната прогноза за потребление за клиентите, присъединени към съответната мрежа на ниско напрежение и среднопретеглена цена за енергия. Среднопретеглената цена за покупка на електрическа енергия е формирана на база индивидуалните прогнозни количества и цената за закупуване на електрическа енергия от обществения доставчик, към която е прибавена цената за задължения към обществото. В цените не са включени разходи за несъбираеми вземания, тъй като попадат в обхвата на чл. 11, ал. 2, т. 14 от НРЦЕЕ и не следва да бъдат признавани в състава на разходите, свързани с лицензионната дейност. Изложено е от КЕВР, че признаването на тези разходи в допълнение към компонентата за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ е непазарен подход, поставящ крайните снабдители в привилегировано положение спрямо останалите участници на пазара, които покриват подобни разходи за сметка на маржа си и би демотивирало дружествата да полагат усилия за събирането им по реда на ГПК. В цените не са включени и разходи за енергийна ефективност по индивидуалните цели за енергийни спестявания. Изложени са доводи, обуславящи извод, че това ще доведе до ситуация крайните клиенти на електрическа енергия да финансират разходи по изпълнени мерки за енергийна ефективност в други сектори и на практика е възможно да доведе до чувствително и напълно необосновано увеличение на цената за задължения към обществото.

Всъщност, жалбоподателят оспорва именно невключването в ценовото решение на необходимите на дружеството средства (разходи) за инвестиране в мерки за постигане на индивидуалните цели за енергийни спестявания. Както бе посочено по-горе към ценовото предложение на [фирма] е направено и искане по чл. 35, ал. 3 от ЗЕ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, свързани с постигане на националната кумулативна цел за енергийната ефективност, посочено по-горе.

Разходите на енергийните предприятия за постигане на индивидуалните им цели за енергийни спестявания могат да бъдат признати само при кумулативното наличие на следните предпоставки: срещу направените разходи за постигане на индивидуалните цели енергийното предприятие да не е получило допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, и направените разходи във връзка с изпълнението на индивидуалните цели да бъдат доказани пред КЕВР като икономически обосновани. Посочените разходи в горните искания не са обосновани от дружеството. Направена е обща оценка, без обосновка и без доказателства извършени ли са тези разходи, какви мерки са предприети, как са остойностени и т.н. Съобразено е точно от КЕВР, че тези предпоставки не са налице, поради което в необходимите годишни приходи за осъществяване на

лицензионната дейност на енергийните предприятия не следва да бъдат включени разходи за енергийна ефективност, тъй като не са представени доказателства, че тези разходи в посочения размер са икономически обосновани и доказани, и са свързани пряко с изпълнение на лицензионната дейност. В този смисъл е и Решение №4804 от 24.04.2020 г. по адм. дело № 1174/2019 на Върховния административен съд на Република България- Трето отделение.

Освен това, съгласно чл.35, ал.1 от ЗЕ енергийните предприятия имат право да предявят искане за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени им задължения към обществото, включително свързани със сигурността на снабдяването, защитата на околната среда и енергийната ефективност, като съобразно ал.2 за такива разходи се признават и тези, които произтичат от задължения, свързани с изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания, съгласно чл. 14, ал. 4 и чл. 15 от ЗЕЕ. Редът и начина, по който се упражнява това право, е определен в ал.3 до ал.5 на чл.35 и предполага развитието на отделно производство, приключващо с нарочен акт за признаване на тези разходи (арг. от чл.35, ал.3 и ал.4 ЗЕ). По делото няма данни такова производство да се е развило и да е издаден съответен акт на КЕВР. Априори, доколкото за тези разходи важи общото изискване да бъдат икономически обосновани и да са във връзка с извършваната лицензионна дейност, при липсата на доказателства в тази насока, както и относно това, че дружеството не е получило срещу тях допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, отказът на КЕВР за признаване на посочените разходи се явява обоснован и законосъобразен. А в случай, че съответните инвестиции са извършени с безвъзмездни средства по национални или европейски програми, това може да доведе до евентуалното им повторно възстановяване чрез цените за електрическа енергия на крайните клиенти.

Този извод не се променя и от заключението на СИЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвено. Вещото лице отговаря на поставените му въпроси, като е извършило съответните изчисления, описани по- горе. Същото е дало заключение, че за разглеждания период Е. ЕС няма извършени разходи за енергийни спестявания. Не са инвестирани средства за мерки за енергийна ефективност за клиенти на дружеството, не са правени вноски във Фонд „Енергийна ефективност и възобновяеми източници“.

Съдът намира за нужно да отбележи, че във връзка с протичащите процеси на либерализация на пазара на електрическа енергия надценката, определяна за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ следва да се изравни с тази, прилагана на свободния пазар с оглед равнопоставеност на пазарните участници, и докато при конкуренцията на либерализираните пазари маржовете на участниците следват перманентно свиване, осигуряването на по-високи такива чрез регулираните цени би представлявало както нарушение на принципите за равнопоставеност, така и осигуряване на конкурентно предимство на регулираните дружества и нарушаване интересите на

потребителите.

Предвид изложеното, състава на съда приема, че не са налице основания за отмяна на Решение № Ц – 29/01.07.2020г. на КЕВР в оспорваната му част, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Същите се дължат на ответника в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 150.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 73 състав

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по Раздел II, т.7.2.1, с което са утвърдени цени, без ДДС, по които дружеството продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 518 305 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 286 876 MWh..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 150.00лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: